

dringer. Hvad Nr. 44 angaar, var det nok egentlig nærmest det, jeg nu omtalte. Medens jeg er herved, skal jeg omtale en Ting, jeg vist har sprunget over, nemlig dette, at Børnehjemsforstanderne ogsaa vare kede af, at det var bestemt, at de ikke maatte have Børnene længere end til deres 18de Aar — ved Ordet Børn forstås her i det hele alle, der komme ind under denne Lov, saa ærede Medlemmer skulle ikke undre sig over, at man bliver ved at bruge dette Udtryk. At Børnene vide, at, naar de fylde 18 Aar, saa har Forstanderen og hans Medhjælpere ikke mere at sige over dem, mente man nemlig var til Skade for Opdragelsen. Udvalget foreslaar derfor, at Børnene kunne blive paa Opdragsanstalterne ud over det 18de Aar; saa ved Barnet ikke, hvornaar det skal forlade Anstalten, man kan beholde det baade 1 og 2 og 3 Aar endnu, altsaa lige op til Soldatertjenestetiden. Dette anse Forstanderne for en stor Fordel. Det vil naturligvis kun blive benyttet i enkelte Tilfælde, men allerede dette, at det staar der, sagde de, vilde virke særdeles heldigt for Udførelsen af deres Gerning. — Nr. 45 foreslaar, at § 40 affattes saaledes: „Forældre og andre Opdragere, som gøre sig skyldige i Forførelse eller grov Vanrøgt overfor deres egne eller andres til deres Forsorg betroede Børn, straffes, dersom Værgeraadet begærer det, med Fængsel eller Tvangsarbejde, for saa vidt ikke højere Straf er forskyldt“. Man vil altsaa se, at Udvalget her foreslaar at lægge Afgørelsen i Værgeraadets Haand. Dersom dette altsaa begærer det, kunne saadanne Forældre straffes, ellers ikke. Det er jo en Væsensforskel fra Lovforslaget.

Nr. 46, 47 og 48 ere Redaktionsændringer. Nr. 49 omhandler en Tidsforandring for at tilvejebringe nærmere Overensstemmelse med Kommunernes Regnskabsaar. — Nr. 50 er en Redaktionsændring. — Nr. 51 gaar ud paa at føje et nyt Stykke til § 48, saalydende: „Er Anbringelsen og Forældremyndigheden overdraget en af de i § 11 nævnte Foreninger, kan denne Paaligning falde bort mod en tilsvarende Ydelse fra paagældende Forenings Side“. Der staar jo et Sted, at det Bidrag, Forældrene selv skulle yde til deres Børns Opdragelse paa en offentlig Opdragsanstalt, kan overdrages til saadanne Foreninger, som maatte være villige til at overtage en tilsvarende Ydelse — naturligvis en meget god Bestemmelse. — Nr. 52 er i Analogi hermed, og Nr. 53 gaar ud paa i første Linie af § 50 at ombytte

„til den Tid, som Kongen bestemmer“, med „den 1. Oktober 1905“. Til den Tid antager man nemlig, at man kan være færdig, saa at Loven kan komme til at virke, og man kan derfor ikke indse, at man bør lade dens Træden i Kraft staa hen saadan noget i det blaa.

Det er i al Korhed, hvad Ændringsforslagene gaa ud paa, og som jeg sagde før, staar hele Udvalget enigt om det, jeg har nævnt. Det Par Ændringsforslag, der er tilbage, vil Mindretallet selv motivere. Jeg anbefaler Udvalgets Ændringsforslag til velvillig Modtagelse saavel af den højtærede Minister som af dette Tings ærede Medlemmer.

Sveistrup: Som ærede Medlemmer ville have bemærket, har jeg dels alene, dels i Forbindelse med det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen) stillet et Par Ændringsforslag, som jo ere lette at overskue. Det første er stillet under Nr. 2, og dertil slutter sig subsidiært Nr. 3. Det gaar ud paa at slaa fast, at der i Værgeraadet skal sidde en Kvinde. Det er min Opfattelse, og jeg tror i øvrigt, at den deles af Udvalgets Medlemmer i det hele taget, at det er af Vigtighed, naar nu Samfundet i visse Tilfælde overtager Opdragsesmyndigheden, at der da i den af Samfundet instituerede Myndighed, som kommer til at raade over disse Børn, kommer til at sidde en Kvinde. Man har ment, at det var overflødig at udtale noget derom, det kunde man overlade til Valgretten selv, og det vilde jo være et ganske natnrligt Ræsonnement, dersom det var almindelig Valgret af Mænd og Kvinder, der her var Tale om. Men i Virkeligheden er det jo Kommunalbestyrelsens Valgret, og til Kommunalbestyrelsen er der, som bekendt, ikke en Gang i dette Øjeblik almindelig Valgret. Det forekommer mig, at det, naar man fra Lovgivningsmagtens Side er klar over, at det er et væsentligt og nødvendigt Vilkaar, for at denne Lov kan udføres paa tilfredsstillende Maade, at der er Kvinder med til at udføre den, da ogsaa bør siges i selve Loven. Hvis man vil sige af rent doktrinære Grunde, at man ikke vil begrænse Valgretten, vil jeg gøre opmærksom paa, at i Virkeligheden har Udvalget ved sit Forslag ogsaa begrænset Valgretten. Det er efter Udvalgets Forslag, ligesom efter mit principale Forslag, saaledes, at der af Kommunalbestyrelsen skal vælges 3 Medlemmer. Men Udvalget siger, at det ene af de Medlemmer,